

НАМИБИЯ, БОТСВАНА и ВОДОПАДИТЕ ВИКТОРИЯ

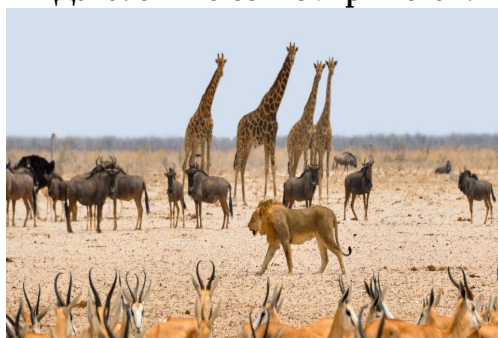
По маршрут: София – Виндхук – Сосусвлей – Дедвлей – Свакопмунд – Шпитцкопфе – Твифелфонтейн – Дамараленд – Национален парк Етоша – Рунду (река Окаванго) – ивицата Каприви (района на Замбези) – река Куандо – Национален парк Чобе (Ботсвана) – водопадите Виктория (Зимбабве) – Доха – София

15 дни / 12 нощувки/ 12 закуски/ 8 обяда/ 8 вечери

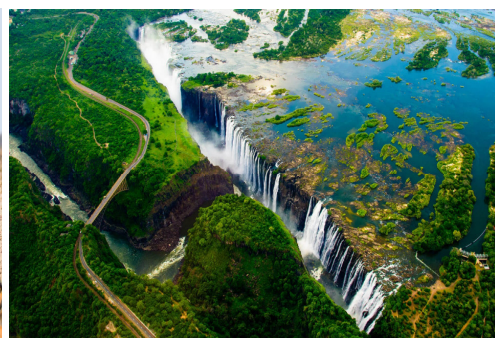
Дата: 01 – 15 септември 2020 г.

Дедвлей

Национален парк Етоша

Водопадите Виктория

Лунните пейзажи в пустинята Намиб и хилядите километри живописно крайбрежие на Атлантическия океан привличат много туристи в Намибия. Това е една от най-уредените и проспериращи страни в Африка. В северните равнини на Намибия лежат останките на огромно езеро, загинало от жажда преди милиони години. Тази пустош от глина, покрита с кора от сол, е позната на населяващото я племе овамбо като Етоша – „езерото на миражите” или „мястото на сухата вода”. Като погледне от въздуха, на човек му се струва, че Природата в някакъв непонятен изблик на гняв се е откъсвала от духа, обитаващ тези места. По земята има мехури и пукнатини и тя безнадеждно се задъхва от виеците се над нея вихрушки от пясък и прах. Котловината е набраздена с мрежа от дивечови пътеки, които водят към различните оазиси в солената пустиня, които осигуряват постоянни водни потоци и животоподдържащи вировете на едно от най-гъсто населените с диви животни кътчета на земята. През сухия период от май до ноември големи стада гну, зебри и антилопи се опитват да избегнат заплахата от хищниците и да достигнат до тях. Котловината е част от по-голямо природно явление – басейнът Етоша, който заедно с делтата на Окаванго в Ботсвана и безброй помалки котловини и езера е образувал в миналото най-голямото езеро в света. Преди милиони години подхранващите го реки пресъхнали. Лишено от вода и постоянно изложено на изпарение, то изчезнало. Днес Етоша представлява бледо копие на това, което била в миналото – бяла солена котловина с дължина 130 км и ширина 50 км. Разположен в сърцето на Национален парк Етоша, един от най-известните и най-големи дивечови резервати на Африка, този пейзаж претърпява значителни промени всяка година. Изгоряла, прашина и обезкуражена през сухия период, природата се преобразява със започването на дъждовете през декември и празнува с редица необичайни явления. Вдъхновени от аромата на дъжда, животните започват една от най-големите миграции в природата. Лъвове и хиени, гепарди и диви кучета – господарите в тази земя на изобилието – се спотайват наблизко покрай дългите миграционни колонии от тревопасни животни. Ето как американският търговец Джералд МакКирнан описва подобна картина през 1876 г.: „Африка, за която бях чел в книгите за пътешествия... дори цялата менажерия на света да беше пусната на свобода, нямаше да се сръвани с гледката, на която тогава станах свидетел”. В миналото бушмените ловували спокойно в равнината и заедно с племената хереро и овамбо са оставили в наследство множество красиви имена в областта. Масив от ниски хълмове по южната граница на Етоша те нарекли Ондундзонандана (Мястото, където младите теленца отиват, но никога не се завръщат). През 1907 г. бушменските ловни полета са обявени за дивечов резерват Етоша. Никой в Африка не може да се сравни с бушмените по знанията си за природата. Те са ненадминати ловци и художници, наследници на богат фолклор, най-добрите танцьори и разказвачи в цяла Африка, за които щастието е възплъщение на единението със заобикалящия ги свят, в който отсъстват тревогите на суетата. А тя суетата е част от новия свят... Попитали един бушмен за възрастта му, а отговора, който получили бил: „Аз съм млад като най-красивото желание на душата ми, и стар като всички неосъществени мечти в живота ми.”

Ден 1 (01.09.2020) – София / Виндхук

Излитане в 13:00 часа от летище София с редовен полет на Qatar Airways.

Ден 2 (02.09.2020) – Виндхук

Кацане във Виндхук в 10:40 часа. Посрещане от местен екскурзовод. Трансфер до хотела. Настаняване по възможност. След кратка почивка, с Виндхук започва нашето запознанство с Намибия. Градът прави впечатление на голям, зелен, с прави улици и европейска архитектура. Но... все пак сме в Африка и това се забелязва по палмите и франджипановите дървета, чиито върхове често се огъват от местния вятър, който най-вероятно е дал името на намибийската столица - и на немски, и на африкаанс Виндхук се превежда като „ветровит ъгъл“. Съвременен, космополитен и скъп, градът е пълен с кафенета, модни бутици, магазини, ресторанти и хотели с нощни клубове, дискотеки и паметници и исторически сгради, напомнящи някогашното немско присъствие в страната. Една от тях е Лютеранската църква (1910 г., известна първоначално като Църквата на мира), строена от архитекта Готлиб Редекер след войните (1904-1908), водени между германците и местните племена койкой, хереро и овамба. Сред новите забележителности на Виндхук е разположения на хълм Мемориален музей на независимостта със стауета на първия президент на независима Намибия - Сам Нуйома. Сградата е открита на 21.03.2014 г. – датата, на която е отбелязана 24-годишнината от обявяването на независимостта на страната. Тя е с необичаен дизайн, построена от севернокорейци, и ако се качите на външния ѝ остъклен асансьор пред вас ще се открие прекрасна панорама към града. Продължаваме към Старата крепост (Алте Фесте), най-старата запазена постройка във Виндхук, построена от германците, за да служи за щаб на немските колониални военни сили, като за нея са избрали място, което е трябвало да бъде буферна зона между племената нама и хереро. Към творенията на Готлиб Редекер в неокласически стил добавяме и сградата на Парламента, носеща името Тинтенпаласт (мастиления дворец). И накрая, за да почувстваме автентичната атмосфера на столицата, ще се озовем във възникналия в средата на миналия век квартал Катутура - южноафриканската администрация решила да освободи центъра на града от присъствието на местното коренно население като го принуди да се засели в северния район, който постепенно получил името си, което в превод от езика на хереро означава „място, където хората не искат да живеят“. Днес това е един оживен район с позитивен имидж, в който жителите си имат всичко – клубове, мол, голяма болница, колеж, голям стадион... Свободно време. Разходете се из търговския център на града, където ще попаднете на един фонтан, какъвто няма да видите на друго място. Това е фонтанът Гибенон – уникална скулптурна композиция от истински метеорити, част от прочутия метеоритен дъжд Гибенон, паднал преди 600 млн. години. **Нощувка.**

Ден 3 (03.09.2020) – Сесрием / каньонът Сесрием

Закуска. От днес започва нашето истинско африканско приключение. Отправляме се на юг, а с всеки изминал километър сочната зеленина, акациите и розовите храсти отстъпват пред обогатената във сички нюанси на жълтия, оранжевия и червен цвят земя, което ни дава ясен сигнал, че пред нас е пустинята Намиб - най-старата пустиня на земята, оформила се преди около 55 млн. години, под влиянието на студентото Бенгелско течение на Атлантическия океан. **Обяд.** В ранния следобяд пристигахме в **Сесрием** – официалната врата към пустинята. Това селище е възникнало заради националния парк Намиб Науклуфт, а той със своите 50 хил. кв. км не само е най-големият в Намибия, но и сред първите пет в света. Оттук на север започват гранитните планини Науклуфт, а на запад – дюните на Сосусвлей (обект на ЮНЕСКО). След като се настаним и след кратка почивка ще посетим **каньона Сесрием** – един от каньоните в Намибия наред с Фиш Ривър, Куисеб и Гауб. Размерите на каньона са далеч по-малки от тези на знаменития Фиш Ривър, който може да си съперничи само с американския Гранд Каньон, но Сесрием също не остава встрани и си получава своя дял от туристите. Тук той е втората най-голяма забележителност след дюните. Сесрием се е образувал под въздействието на неголямата река Цаучаб, за която се твърди, че преди хиляди години се е вливала в Атлантическия океан. Но с настъпването на дюните от пустинята Намиб тя постепенно се затлачила, за да се стигне до сегашното положение, когато се губи някъде из платото Сосусвлей. Реката напълва коритото си само един месец в годината, а в останалото време почти напълно пресъхва. Дължината на каньона достига 1 км, а дълбочината – 30 метра, като това прави спускането в него леко. Названието на каньона в превод от африкаанс означава „шест кожени въжета“, дадено от заселниците, които трябвало да съединят шест такива въжета, за да може спускането от тях ведро за вода да достигне дъното на каньона. Връщане в Сесрием, където ще се отпуснем и неусетно ще попаднем в прегръдките на звездното небе. Почти целогодишно ясното небе на пустинята Намиб гарантира едно от най-тъмните нощни небеса в света. Ето защо и блясъкът му с блещукащите звезди ще е наистина вълшебно изживяване, а ние вече знаем, че изпращането на стария и посрещането на новия ден са най-впечатляващи в Африка. **Вечеря. Нощувка.**

Ден 4 (04.09.2020) – Дюна №45 / Дедвлей / Сосусвлей /

Закуска. Рано сутринта се отправяме към мястото, което дори въображението би се затруднило да обрисова. Пожълтялата гъзляща зеленина се редува с малки и големи туфи, по които съхнат капки от сутрешната роса. Картината постепенно добива извънземен характер – от двете страни на пътя се зареждат огромни дюни с извити остри ръбове и върхове – червени, изящни, красиви, които приличат на пирамиди, отразени в криви огледала. Наоколо господстват пет основни цвята – пустинята си е присвоила червения, оранжевия, жълтия и сивия, а синия е оставила великодушно на небето. Неусетно се озоваваме в подножието на най-красивата и прочута дюна в Намиб, а вероятно и в целия свят – **Дюна №45**. Нарича се така, защото се намира на 45-ия километър от Сесрием. Тя е и една от малкото, разрешени за катерене.

Главните художници тук са вятърът и слънцето, които всеки ден и час аранжират посвоему формите на дюните и си играят със светлините и сенките. Недалеч се намира **Дедвлей** - малка пустиня от бяла глина, разположена до соленото плато на **Сосусвлей**, а двете попадат в територията на Националния парк Намиб Науклфут. Влей е дума на африкаанс за типичните плата в южната част на Африка, заливани от вода - нещо средно между езеро и блато. Дед на английски означава мъртъв, а сосус на езика на племената нама означава "без изход". Така че... запознайте се с Платото без изход и Мъртвото блато. Замръзнали във времето под палещото намибийско слънце, черни стволоче на мъртви акации контрастират върху бялата глина, а силуетите им формират своите древни извивки на фона на червените дюни под наситено синьо небе. За фотографите Дедвлей ще е любов от пръв поглед. Възрастта на дюните в Намиб според геолозите е около 5 млн. години, а червеният им цвят се дължи на желязото, съдържащо се в пясъка. Те са официално признати за най-високите в света и са прецизно номерирани и наименувани, а най-високата в Сосусвлей е **„Големият татко“** – извисява се на цели 325 метра (все пак първенецът в света е Дюна №7 – 383 м)! Платото Дедвлей остава откъснато, след като до него вече не достигат водите на Цаучаб. Промяната на климата по тези места е настъпила преди около 900 години. Оттогава пясъчните дюни, които се намират само на 50 км от океана, бавно и трайно обсадили влажната долина и в нея всичко започнало постепенно да умира. Трайният сух въздух не позволявал на дърветата да се разпаднат или вкаменят и те бавно добивали днешния си вид, който несъмнено предлага едни от най-зрелищните пейзажи в света. Фауната в Сосусвлей е сравнително богата. Учудващо, но към суровите условия на намибийската пустиня са се приспособили бръмбари, пустинни плъхове, щрауси, антилопите орикс, някои растения. Повечето от видовете са ендемични, адаптирани към специфичните условия на Намиб, едно от които е нара – уникално растение, виреещо в Сосусвлей, чиято вътрешност е много вкусна, а за местните от племето топнаара то е най-важното в живота им и е елемент от фолклора им. И когато споменаваме ендемити, не можем да подминем най-известния представител на флората тук – удивителната и необикновена **велвичия** – феномен на живота от пустинята Намиб, един от символите на страната, който дори е намерил място и в националния герб. Уникалността на това растение е в стратегията му да оцелява. Листата на велвичията са само две, оформят се още при поникването на растението, широки и жилави, те са разкъсани на множество дълги ленти, които нарастват през целия ѝ живот. Достигат 5-6 метра, като краищата изгиват, създавайки подвеждащото впечатление, че то е мъртво. Установено, че средната възраст на растенията варира между 500 и 600 години, а по-едрият екземпляр достига възраст от близо 2000 години. Сърцевината, особено на женското растение, се използва за храна от местното племе хереро. Тези пустинни хора наричат велвичията „оняня“, което означава пустинен лук. Твърди се, че е много вкусно в сурово състояние или опечено в жар. Велвичията е често срещана в своя хабитат. Не е застрашена от изчезване и дори не е рядкост, но поради своята уникалност е защитен от закона вид. А ние ще я срещнем по пътя ни към **Свакопмунд**. Пристигане в крайбрежния град. Настаняване в хотел. **Нощувка.**

Ден 5 (05.09.2020) – Свакопмунд

Закуска. Свакопмунд прилича на немско градче – двуетажно, цветно, уютно. И това не е случайно. Строежът на града е започнат от немските заселници още през 1892 г., когато Намибия е била в състава на Германска Югозападна Африка. Предпочетен е да стане пристанище и основно курорт, най-вече заради прекрасния си климат. На немски език Свакопмунд означава мястото, в което се влива река Свакоп – голяма, но сезонна река. Градът е съхранил изцяло колониалния си вид, а курортната му слава идва от луксозните хотели и горещите минерални извори в неговите околности. Сградите са в северен тип, с бели фасади, прорязани от диагонални черни дървени первази. Кули, балкони, триъгълни знамена и надписи с готически шрифт издават немското начало на града. Германското колониално присъствие продължило едва три десетилетия, но оставило ярък отпечатък, който и сега е забележим. **За този ден сме предвидили възможности за две изключително вълнуващи преживявания: *Панорамен полет над Сосусвлей – море от пясъчни дюни, с прелитане над забранената Диамантена зона, Дългата стена (висока крайбрежна дюна) и др.; *полудневен тур с катамаран от Уолфиш бей за наблюдаване на делфини, морски котки (вид ушат тюлен), китове, пеликани, фламинго и др. Нощувка.**

Ден 6 (06.09.2020) – Шпицкоппе / Твифелфонтейн

Закуска. Отпътуваме към **Дамараленд** – обширен пустинен район, известен и с едни от най-красивите пейзажи в Намибия, където ни очакват драматични гледки, а е възможно и да зърнем редкия пустинен слон, който успешно се е адаптирал към специфичните условия. Няколко са забележителните места, които заслужават внимание, но ние сме включили две от най-емблематичните. След около два часа се озоваваме в района на **Шпицкоппе** – „каменната торба“ в пустинята. Заради отличителната си форма често го наричат „Африканския Матерхорн“. Преди около 120 милиона години вулкан избухва на територията на съвременна Намибия, разхвърляйки огромни гранитни блокове. Оттогава цялото околno пространство се е превърнало в пустиня с малки дюни, а над него с острите си върхове се издигат само гранитни планини. Нарекли това място Шпицкуппе, което от немски език се превежда като островърхи куполи. Факт е, че има няколко емблематични места и точки, които фотографите по целия свят толкова обичат. Докато се разхождаме между странните червени гранити, ще попаднем на лъвската скала, слонската скала, както и на скалите на динозаврите и на носорозите. И разбира се, нито едно пътуване до Шпицкоппе не би било пълно без миг, прекаран в Скалната арка. Това емблематично скално формирование все по-често се появява като фон в много филми, през годините стана обект на

безброй фотографии и неизменно попада в пътеводителите. Всъщност Шпицкопе се състои от две отделни планини: Малкият Шпицкопе с височина 1584 метра и Големият Шпицкопе, висок 1728 м, недалеч от който е друго скално образувание – Захарната глава. На запад са т. нар. планини Понток. Те получават името си от кръглите колиби, построени от местните племена, на чийто език понток означава именно кръгла колиба. В района на Шпицкопе можем да открием много примери за пещерни рисунки на бушмените (досега са открити най-малко 37), за които се смята, че датират от 2000-4000 години. По-голямата част от тях са именно между планините Понток, в едно забележително място – пещерата Рая на бушмените, считана за една от най-добрите колекции на скално изкуство в Намибия. Тази пещера е позната на европейците от началото на 20 век. За съжаление някои от тези рисунки днес са силно повредени поради вандализъм. Скалните рисунки в пещерата Рая на бушмените са обявени за национален паметник през юли 1954 г. **Обяд.** Продължаваме към още едно място, където се срещат скални рисунки – **Твифелфонтейн** или UI-aes. През 2004 г. то попада в списъка на ЮНЕСКО, тъй като се отличава с една от най-големите концентрации на петроглифи, т.е. скални гравюри в Африка. Повечето от тези добре запазени гравюри изобразяват животни, като щрауси, жирафи, черни носорози (каквито тук днес не се срещат), както и рисунки на хора и животни с мотиви на човешки фигури. Обектите датират от късната каменна ера. Мястото обхваща последователен, обширен и висококачествен запис на ритуални практики, свързани с общности на ловци-събирачи в тази част на Южна Африка в продължение на поне 2000 години. От изображенията най-известно е „Бялата дама от Брандберг“. Изобразена е процесия от хора, водени от жени. Фигурите са от средиземноморски тип и по изящност и композиция приличат на египетските фрески. Доминираща фигура в процесията е на жена, известна като Бялата дама, облечена в прилепнали към тялото ѝ панталони, с лотосов цвят в едната ръка. Тя и спътниците ѝ имат лъкове, а китките им са предпазени от ръкавици. Всички носят обувки на краката си, а някои са с червени коси и сложни прически. Всички скални гравюри и скални рисунки са без съмнение автентични произведения на ловците-събирачи, които са живели в региона много преди наплива на дамарски скотовъди и европейски колонисти. Обстановката също е автентична, тъй като освен един малък гравирен панел, който е бил изнесен в Националния музей във Виндхук в началото на 20-ти век, други панели не са премествани или пренареждани. Нощувка в района на градчето Кхорихас в областта Кунене. **Вечеря. Нощувка.**

Ден 7 (07.09.2020) – селището Очикандеро на племето Химба / Национален парк Етоша (южната част)

Закуска. В северната част на Намибия, близо до границата с Ангола, живее едно поразително племе, което само допреди няколко години е било потънало в забрава. Трудно достъпни за туристи, далеч от амбициите на цивилизования свят, **хората от племето химба** са полуномади и нямат друга грижа, освен да оцелеят по най-естествения за тях начин. Жителите на това интересно африканско племе се препитават от животновъдство. Когато в редки и особени случаи продават този добитък, химба се сдобиват с малко пари. Е, и зачестилите гости, каквито ще бъдем и ние в **селището Очикандеро**, все пак понякога купуват дребни сувенири и тогава те отиват в града – за царевично брашно, захар, малко лакомства за децата. Жените от племето са едни от най-красивите в Африка, носят малко дрехи дори и през зимата, покриват телата и лицата си със смес от различни масла и вулканична охра. Червеното е идеал в представите на химба – това е цветът на кръвта, на живота, както и на земята – неплодната пустиня. Докато някои изследователи твърдят, че жените така пазят кожата си от слънцето, други считат, че продуктът за мазане има хигиенична цел и пази представителките на нежния пол от насекоми. Химба отдават голямо значение на прическата, облеклото и украшенията. Щом навършат 14 години, момичетата вече са готови да се омъжат и затова сплитат косите си на множество плитчици, които почти изцяло закриват лицата им. При омъжените жени прическата е същата, но лицето е открито. Косите са придържани от сложно украшение, направено от кожа. Въпреки че земите им постоянно са застрашени от модерния свят, химба продължават да водят традиционния си начин на живот, който е останал непроменен от поколения. След вълнуващата среща с бита и хората на химба продължаваме нашето пътуване, за да се озовем само на 17 км от южния вход на Национален парк Етоша – един от най-големите паркове в Африка. **Обяд.** Докато Намибия отстъпва на съседните си страни, които могат да предложат гъста дива природа, тя предлага прекрасни възможности за наблюдаване на пустинни видове, както и най-добрия шанс да бъде наблюдаван емблематичния гепард в действие. Без съмнение **национален парк Етоша** е звездата, а най-доброто време за посещение е по време на сухия сезон (от юли до септември), когато дивата природа се концентрира около малките водни басейни. Прекарваме остатък от деня в лагера Окаукуеджо („място за жени“ на езика на племето овамбо), разположен в саваната до един от водоемите на парка, където гостите могат да наблюдават съвсем отблизо спектакъла на дивия живот. **Вечеря. Нощувка.**

Ден 8 (08.09.2020) – сафари в национален парк Етоша

Закуска. Според някои етимолози името на парка Етоша означава "голямо бяло място" на езика на местното племе овамбо. Някога на мястото, на което днес се намира Етоша, е имало огромен воден басейн, обхващащ цялата делта на Окаванго в Ботсвана и множество малки и големи езера, оформяйки най-голямото в световен мащаб езеро. Още преди милиони години обаче реките, които са го захранвали са пресъхнали поради климатичните промени. По този начин се оформила котловината Етоша. В днешно време само реките Екума и Ошигамбо захранват с вода басейна, но това е твърде недостатъчно и местността прилича на огромна бяла пустиня. Заради голямото разнообразие от животни, които идват

тук, когато се оформят вирове, територия с площ от 22 275 кв. км. е обявена за **Национален парк Етоша**. Още преди това, по времето когато Намибия е била известна като германската колония Югозападна Африка, територия, заемаща огромната площ от 100 000 кв. км, е била провъзгласена за ловен резерват. За времето си той е бил най-големия в света. След промените в страната правителството на Намибия стеснява границите на тази територия с цел освобождаване на жилищни площи за местните племена. Частният резерват Онгава, който се намира на южната граница на Национален парк Етоша предлага много места за настаняване с изглед към живописни пейзажи, изпъстрени с изобилие от диви животни. До националния парк стигаме през южния вход на портата на Андерсон. Нашето сафари през Етоша представлява търсене на хищници, равнинни диви животни, влечуги и птици. Сафарито се провежда в превозни средства, създадени по поръчка с подвижен покрив и големи отварящи се прозорци, за да се увеличат максимално възможностите за снимане. В зависимост от сезона, сафаритата се извършват по различни маршрути, но най-често се съсредоточават около водните басейни, пръснати из саваната, където ще видим разнообразие от диви животни, които идват да поплуват и да утолят жаждата си – зебри, жирафи, леопарди, лъвове, носорози, диви кучета и антилопи и др. **Обяд.** Денят ни ще завърши в източната част на Етоша, близо до водоема Крал Нехале – туристическия лагер Намутони („високо място, което се вижда отдалече” на езика на племето овамбо). От специално издигната дървена платформа ще имаме възможност да се любуваме на заобикалящия пейзаж и на едни от най-впечатляващите залежи, каквито несъмнено са африканските. **Вечеря. Нощувка.**

Ден 9 (09.09.2020) – метеорита Хоба / река Окаванго

Закуска. Замисляли ли сте се къде на Земята падат най-много метеорити? А задавали ли сте си някога въпроса кой е най-големият метеорит, паднал някога на нашата планета? Отговорите – Намибия и метеоритът Хоба. Възрастта му се определя между 200 и 400 милиона години. Той удря Земята преди около 80 хил. години, но е открит едва през 1920 г. край Гротфонтейн от фермера Якоб Херману. Докато разорава една от нивите си, той се натъква на 66-тонния къс желязо с дължина около 3 метра. Въпреки размерите си, Хоба не е образувал гигантски кратер, тъй като учените смятат, че е паднал под малък ъгъл и е бил значително забавен от земната атмосфера. Една от особеностите на железния метеорит е, че той има две плоски повърхности. През годините ерозионните процеси и кражбите на парчета от повърхността му постепенно намаляват общото му тегло до около 60 тона. Това е наложило през 1955 година Хоба да бъде обявен за национален паметник на Намибия, а през 1988 година е създаден туристически център на оригиналното място, където е намерен и ежегодно хиляди хора, част от които ще бъдем и ние, пристигат за да видят, докоснат и снимат най-големия метеорит на планетата, който наред с това е и най-голямото по размери естествено формирование от желязо, откривано до момента. **Обяд.** След срещата с това късче от Космоса продължаваме към Северна Намибия. На границата с Ангола, на брега на река Каванго (известна и като **Окаванго**) се намира градчето Рунду, което служи като столица на източния регион Каванго - значително по-зелен и от останалата част на Намибия. Река Каванго извира от Анголските възвишения под името Кубанго и образува естествена граница между Намибия и Ангола в протежение на близо 400 км. Рунду е известен с местния пазар на дърворезби и е чудесна спирка за зареждане за онези, които се отправят към изумителната ивица Каприви, както и отлична база, от която да разгледате великолепните райони около зрелищната река Окаванго, която е уникална с това, че е единствената непресъхваща река в Африка, която тече на югоизток, без да достига океана. Преминавайки повече от 1600 километра, тя се разлива в безкрайните пясъци на пустинята Калахари, образувайки необикновената делта на Окаванго в Ботсвана. Пулсът на живот в Каванго тупти с ритъма на реката. Хипопотамите и крокодилите са обичайна гледка в реката, а сухият сезон е най-благоприятният за наблюдаване на дивеча. Огромни стада от слонове се събират по бреговете на река Окаванго, а освен тях често можем да видим и лъвове, биволи, африкански диви кучета, рядко срещаните антилопи – черна, конска, бушбок, голяма редунка и сасаби (лиророга антилопа). Районът е дом на приблизително 430 вида птици, с над 20 ендемични или полуендемични видове, включително жълтата стърчиопашка, менгушавия жерав, големия бекас и др. **Вечеря. Нощувка.**

Ден 10 (10.09.2020) – ивицата Каприви (река Куандо)

Закуска. Днес продължаваме към един изумителен район - ивицата Каприви. Това е дълга и тясна ивица от територията на Намибия, която се вклинява между Ангола, Замбия и Ботсвана. Каприви е кръстена на Лео фон Каприви, германски канцлер, който договаря земята с Обединеното кралство през 1890 г. като размяна за Занзибар. Фон Каприви настоява за присъединяването на Каприви към Германска Югозападна Африка, за да осигури на Германия достъп до могъщата река Замбези. Ивицата е дълга почти 450 км, а ширината ѝ варира от 32 до 105 км и представлява изключително плоска равнина. **Обяд** по пътя. Пристигане следобяд и настаняване. Едва наскоро Каприви изгря като туристическа дестинация, а атракциите тук са многобройни. Изобилието от дива природа, особено около реките Куандо и Замбези превърна мястото в едно от най-привлекателните за любителите на африкански животни. Тук можем да видим големи стада от слонове, хипопотами, крокодили, защитения вид антилопа личи, костенурки, зебри, антилопи импала, петнистогърли видри и над 400 вида птици. Свободно време за релакс край брега на река Куандо. **Вечеря. Нощувка.**

Ден 11 (11.09.2020) – Национален парк Чобе (Ботсвана) – круиз по река Чобе (~3 часа)

Закуска. Отправляме се към североизточните райони на Ботсвана, които без съмнение са най-привлекателната част на страната. Тук тече величествената мощна река Чобе, напояваща безкрайните буйни равнини и гъсти гори от махагон. Въпреки че главният път, водещ от запад към тази част на Ботсвана, може да ви се стори монотонен, речната долина ще ви удиви с невероятно разнообразие от пейзажи и диви животни. Тук речните системи на Куандо, Линянти и Чобе образуват мозайка от езера, острови, канали и заливни зони. Част от тези системи е **Националният парк Чобе**, кръстен на едноименната река, която обгръща парка на север и отделя Ботсвана от района на ивицата Каприви в Намибия. Национален парк Чобе е най-старият национален парк в Ботсвана и с площта си от 11700 кв.км е третият по големина в страната. В него опират границите на четири държави – Ботсвана, Намибия, Замбия и Зимбабве. Основан е през 1968 г., въпреки че първата защитена зона, макар и с много по-малки размери, е създадена тук през 1931 г. Националният парк Чобе е удивителен рай за дивата природа, но опитът да се опише като цяло би било грешка. Той се състои от четири отделни екосистеми, всяка със своя вибрация, различна растителност и животинска популация: блатистата местност Савути на запад; блатата Линянти на северозапад (наричани често „делатата на Окаванго в миниатюра“); сухата част във вътрешността между тях; и Серондела в крайния североизток с плодородни равнини и гъсти гори. Това разнообразие от местообитания осигурява убежище на една от най-големите концентрации на диви животни не само в Африка, но и в целия свят, като на първо място трябва да споменем най-голямото сухоземно животно – африканския слон, чиято популация тук е най-многобройна (смята се, че има 50 хиляди, а според някои сведения 120 хиляди индивида). **Обяд.** След като се настаним ни очаква следобеден круиз по река Чобе, чиито брегове привличат животните като магнит, особено вечер и сутрин, когато е най-подходящото време за водопой. Някои от най-добрите снимки са възможни именно в следобедите, когато светлината е особено подходяща за отлично заснемане на животните и птиците, както и на великолепните залежи над река Чобе. Освен стадата от слонове, ще имаме възможност да наблюдаваме хипопотами, крокодили, жирафи, биволи, а ако имаме късмет и лъвове и леопарди. Птичето царство в Чобе наброява повече от 450 вида птици, от които край реката можем да видим африканската змиешийка, африкански белоглав морски орел, земеродни рибарчета и рядко срещания на други места африкански водорез. **Вечеря. Нощувка.**

Ден 12 (12.09.2020) – сафари в Национален парк Чобе (Ботсвана)

Закуска. Ще трябва да станем рано, тъй като предстои още един вълнуващ ден, посветен на сафари в парка. Денонощно дивата природа в Чобе пулсира със свой различен ритъм, затова и ние ще разделим това приключение на няколко части. Малко са местата в Африка, където можем да срещнем впечатляващите животни от голямата петица без граници или огради. Или да видим голямо разнообразие от антилопи – импала, гну, кана, конска или черна антилопа, куду или пък елегантната добре прикрита бушбок, която ще замръзне, ако е обезпокоена, често избягвайки ловните набези на лъвове и хиени, които минават на едва 10 метра разстояние от нея... И макар да се виждат по-малко, невероятният гепард и рядкото африканско диво куче обикалят района на Чобе често. Нашият водач ще следи за тези уникални животни: да ги видите в естествената им среда е незабравимо изживяване. Ако имаме голям късмет, може дори да забележим рядко срещания бял носорог (за съжаление популацията на носорозите е силно намаляла, но от 2001 г. бавно, но успешно тя нараства). След зрелищните срещи със стада биволи, слонове, зебри, жирафи, хищници, спокойно можем да кажем, че Чобе е нахранил сетивата ни с този спектакъл на дивата природа. **Обяд. Вечеря. Нощувка.**

Ден 13 (13.09.2020) – Водопадите Виктория (Зимбабве)

Закуска. Само на около час и половина път от Касане се намира поредното чудо, включено в програмата ни – **водопадите Виктория**. Шотландският лекар и мисионер Дейвид Ливингстън, първият европейец, съзрял водопада през 1855 г., го нарекъл на името на кралица Виктория. Той предприел пътешествие по дългата 2700 км река Замбези с надеждата тя да се окаже „божия главен път“, чрез който да се открие Централна Африка. Ливингстън пътувал надолу по реката с кану, когато на 16.11. достигнал водопада, но много преди това съзрял стълбовете водни пръски. Според него това е: „най-прекрасната гледка, на която съм ставал свидетел в Африка. ... Човек не вижда нищо, освен гъст бял облак... Белоснежната пелена приличаше на милиарди малки комети, втурнали се в една посока, като всяка оставяше след себе си лъчи от пяна.“ Местно племе нарекло водопада „Мози-оа-Туня“ (Димът, който гърми). Издигащите се на височина от 500 метра стълбове мъгла се забелязват от 40 км и сигнализират за великолепно премемеждие на нищо неподозиращата река. Защото, приближавайки се към него, Замбези е спокойна и пълноводна и само групичка острови нарушава мирното ѝ течение. Нищо в околния пейзаж не предвещава предстоящата драма – нито развълнуваните пасища по границата между Замбия и Зимбабве, нито тържествения ход на реката. Спокойна и широка 1.6 км по средата на пътя си, Замбези рязко се гмурва надолу над ръба на скала и изцяло променя характера си. Разкъсвана от бряг до бряг, водата пада на дълги талази, които кипят и бучат с неподозирана ярост докато преминават през скалиста стръмна теснина, в която реката е широка едва 60 м. Спектакълът е наистина поразителен. Въпреки че водната маса варира според сезона, дъждовете карат набъбналата река да излее 540 000 т/мин през скалистия праг. Това е най-широката пелена от падаща вода в света. При Дейнджър пойнт (скална издатина на острещната страна на теснината) струята запраща високо нагоре промускания с водни пръски въздух, който заедно с капчиците мъгла спокойно може да отнесе в небето и шапките на туристите. Когато слънчевите лъчи се пречупят в намиращите се във въздуха водни капки се образува искряща дъга. Отвесни скали и

островчета разделят огромната пелена от падаща вода на 3 сектора и един от тях, водопадът Рейнбоу (Дъга), е получил името си от този ефект. Останалите два водопада се наричат Основен водопад и Източен катаракт. В ясна лунна нощ воалът от пара образува необикновена лунна дъга. По протежение на надвесените над водопада скали има гъста тропическа гора, която остава зелена цялогодишно, независимо от сухия сезон. Тази джунгла дължи зеленината си на влажния микроклимат, създаден от струите на водопада. Великолепието продължава и надолу по течението, където цялата речна маса се спуска в тясна клисура и се втурва с бясна сила към водовъртеж, наречен Врящото гърне. След това реката продължава пътя си през зигзагообразни клисури още 64 км. Настаняваме се в хотел, който се намира само на 400 м от водопадите. Свободно време. **Нощувка.**

Ден 14 (14.09.2020) – Водопадите Виктория (Зимбабве) – Доха - София

Закуска. Трансфер до летището за обратен полет до България през Йоханесбург и Доха.

Ден 15 (15.09.2020) – Доха - София

Кацане сутринта в **Доха**. Туристическа обиколка на катарската столица в сборна група (~3 часа). Излитане в 15:50 часа. Кацане на летище **София** в 21:00 часа.

ЦЕНИТЕ в ЧЕРВЕНО са ВАЛИДНИ при РАННИ ЗАПИСВАНИЯ до 15.02.2020 г. с ВНЕСЕН ДЕПОЗИТ в РАЗМЕР НА 1700 €

Цена на човек в двойна стая	Доплащане за единична стая	Цена за 3-ти възрастен
4695-€ 4545 € 9183-лв. 8890 лв.	750 € 1467 лв.	4695-€ 4545 € 9183-лв. 8890 лв.

ПАКЕТНАТА ЦЕНА ВКЛЮЧВА:

- ♦ Самолетен билет София – Доха – Виндхук Водопадите Виктория - Йоханесбург – Доха – София;
- ♦ Летищни такси (120 € към 30.10., подлежат на потвърждение);
- ♦ Регистриран багаж 30 кг и ръчен багаж 10 кг;
- ♦ Трансфери летище – хотел – летище;
- ♦ Транспорт с климатизиран микробус;
- ♦ 12 нощувки със закуски и **8 вечери** в хотели и лоджи 4****, както следва:
 - 1 нощувка със закуска във Виндхук във Windhoek Gardens Boutique Hotel 4**** (или подобен)
 - 1 нощувка със закуска и вечеря в пустинята около Сесрием в Le Mirage Resort & Spa 4**** (или подобен)
 - 2 нощувки със закуски в Свакопмунд в Swakopmund Lifestyle B&B 4**** (или подобен)
 - 1 нощувка със закуска и вечеря в Дамараленд в Damara Mopane Lodge Gondwana Collection 4**** (или подобен)
 - 1 нощувка със закуска и вечеря в Етоша (южната част) в Okaukuejo Resort 4**** (или подобен)
 - 1 нощувка със закуска и вечеря в Етоша (западната част) в Namutoni Resort 4**** (или подобен)
 - 1 нощувка със закуска и вечеря около Рунду в Nakusembe River Lodge Gondwana Collection 4**** (или подобен)
 - 1 нощувка със закуска и вечеря на река Куандо (ивицата Каприви) в Camp Kwando 4**** (или подобен)
 - 2 нощувки със закуски и вечери в Национален парк Чобе (Ботсвана) в Chobe Safari Lodge 4**** (или подобен)
 - 1 нощувка със закуска на Водопадите Виктория (Зимбабве) в Shearwater Explorers Village 4**** (или подобен)
- ♦ **8 обяда**, както следва: по пътя към Сесрием, по пътя към Дамараленд, в Национален парк Етоша, по пътя към река Окаванго, по пътя към река Куандо, по пътя към Ботсвана, в Национален парк Чобе;
- ♦ Туристическа обиколка на Виндхук;
- ♦ Посещение на Шпицкоппе с вкл. входна такса;
- ♦ Посещение на Твифелфонтейн с вкл. входна такса;
- ♦ Посещение на селището Очикандеро на племето химба;
- ♦ Включени входни такси за посещаваните резервати по програмата;
- ♦ Сафари в Национален парк Етоша;
- ♦ Посещение на мястото на метеорита Хоба с вкл. входна такса;
- ♦ Круиз в Национален парк Чобе;
- ♦ Сафари в Национален парк Чобе;
- ♦ Посещение на Водопадите Виктория с вкл. такса;
- ♦ Туристическа обиколка на Доха в сборна група;
- ♦ Местен екскурзовод на английски език по време на цялото пътуване;
- ♦ Водач – преводач от България по време на пътуването;
- ♦ Медицинска застраховка с покритие 10 000 евро

ПАКЕТНАТА ЦЕНА НЕ ВКЛЮЧВА:

- ♦ Виза за Намибия (заплаща се предварително) – 80 € за еднократно влизане
- ♦ Виза за Зимбабве – след електронно одобрение и попълнен формуляр, на място се заплащат 40 USD
- ♦ Бакиши за местните екскурзоводи и шофьори – 70 € (заплащат се при доплащането)
- ♦ Допълнителни екскурзии:
 - Полудневен круиз с катамаран от Уолфиш Бей (от Свакопмунд) – 70 €;
 - Панорамен полет над Сосусвлей – море от пясъчни дюни (от Свакопмунд) – от 330 €;
 - Круиз по залез слънце по река Замбези (от Водопадите Виктория) – 55 €;
 - Полет с хеликоптер (12-13 минути) над Водопадите Виктория (Полетът на ангелите) – 165 €
- ♦ Доплащане за застраховка "Помощ при пътуване" на ЗК "Евроинс" за лица над 65 г.: 30 лв;
- ♦ По желание при сключване на договора и заплащане на депозита – сключване на застраховка "Отмяна на пътуване" на ЗК Евроинс или ЗК Алианс

Забележка: Допълнителните мероприятия включват трансфери, местни екскурзоводи и се заявяват и заплащат предварително в България.

От Свакопмунд

Круиз с катамаран от Уолфиш бей (~4 часа) – 70 € (при минимум 2 записани)

От срещи с пеликани до наблюдаване на игриви тюлени и, ако късметът ни се усмихне - скачащи делфини и срамежливи костенурки - всичко това и още ще преживеем по време на круиза с катамаран. Отпътуването е в 09:00 (качване на борда в 08:30 ч.) от кея на Уолфиш Бей. Това е морска образователна обиколка за разглеждане на забележителности в района на залива в търсене на голямата морска петорка: китове, делфини, риба луна, кожата костенурка и тюлени. Докато ни сервират горещо кафе и чай, маршрутът ни отвежда покрай фермите за стриди, когато се приближаваме до Пеликан Пойнт с неговия фар и забележителната колония от 60 000 морски котки (вид ушати тюлени). От юли до ноември често се забелязват по-големи бозайници като южния гладък кит и гърбятия кит, а понякога се появяват и сивия кит и малкия гладък кит. Редовно се наблюдават афали, делфини на Хевисайд и черни делфини, както и рибите луна (най-тежката костна риба в света) и кожата костенурки. Разнообразни морски птици придружават катамарана ни по време на нашето плаване – доминиканската чайка, чайката на Хартлауб, пеликаните и рядък вид корморан. Пътуването ни около Пеликан Пойнт ни отвежда покрай някои от интересни кораби и нефтени платформи в залива, а през това време ни сервират пресни стриди с пенливо вино, пикантни закуски и десерти, безалкохолни напитки и вода. Връщаме се около 12:30 часа на кея.

Панорамен полет над Сосусвлей – море от пясъчни дюни (~2 ½ часа) – 330 € (при минимум 5 записани); 420 € (при минимум 4 записани); 550 € (при минимум 3 записани); 820 € (при минимум 2 записани)

Често описван като „полета на живота“, той ви отвежда покрай коритото на река Куисеб, над внушителния каньон Куисеб, естествената граница на района на дюните. Продължаваме към Гогабей - пустинната изследователска станция. Въпреки че Намиб е също толкова суха, колкото и Сахара, тя има много по-богата фауна и флора, заради което привлича изследователи от целия свят. Продължаваме полета си над Цондаб Влей към най-високите дюни в света. Скоро се появяват и величествените дюни в Сосусвлей. Цветовете и сенките на тези гигантски пясъчни планини се сменят с времето от бежово през ръждиво-червено до пурпурно. Прелитаме над забранената диаманатена зона, където все още могат да се видят останки от стари диамантени лагери. Полетът ни продължава над „пясъчното море“, приближавайки до брега на залива Консепшън. Извисяваме се над крайбрежната ивица и прелитаме над мястото на корабокрушението на германския пътнически лайнер Едуард Болен. Заседнал през 1909 г., сега той лежи във вътрешността сякаш плава през пустинята. След това в полезрението ни влиза корабокруширания риболовен траулер Шоуни. Продължаваме на север и ставаме свидетели на непрекъснатата битка за надмощие между пясъка и морето, докато минаваме над „Дългата стена“ - пясъчно възвишение, издигащо се на 150 м от ръба на океана. Близко до Сендуич Харбър, нашият пилот ще се изкачи на 450 м. Сендуич Харбър е голяма лагуна със солена вода и дом на невероятно разнообразие от птици и едно от най-големите природни убежища в Южна Африка. От Сендуич Харбър полетът ни отвежда над солните мини и главното пристанище на Намибия – Уолфиш Бей. Нататък прелитаме над дървената платформа за събиране на гуано, което периодично се събира и използва за наторяване. След курортите Dolphin Beach и Long Beach се появява и Свакопмунд, след което пилотът ни ще се подготви за кацане.

От Водопадите Виктория

Круиз по река Замбези по залез слънце (~2 ½ часа) – 55 € (при минимум 2 записани)

Круизът по река Замбези по залез определено е едно от задължителните неща, които трябва да направите, ако пътувате до водопадите Виктория. Отпуснете се с чаша вино или коктейл и леко хапване, докато гледате към бреговете на реката. Пригответе фотоапарат си да заснемете един от най-невероятните залези в Африка. Бъдете сигурни, че ще забележите диви животни, които слизат до реката да се освежат след поредния горещ ден в Национален парк Замбези (Зимбабве) и Национален парк Мози-оа-Туня (Замбия).

Полет с хеликоптер (12-13 минути) над Водопадите Виктория (Полетът на ангелите) – 165 € (не включва евентуално доплащане на горивна такса)

Полетът на ангелите е невероятно пътешествие над широката 1700 м завеса от вода, която местните нарекли „димът, който гърми“. Ще бъдете част от едно незабравимо пътуване с хеликоптер, състоящо се от 4 обиколки, предлагащи ненадминати зрелищни гледки, фотографски и филмови възможности.

*Промяна в реда на изпълнение на програмата може да настъпи, вследствие на промяна на разписанието на авиокомпанията за посочените дати.

*Пакетната цена е формирана при обменен курс 1 € ~ 16 NAD. В случай на промяна курса на намибийския долар с повече от 3%, пакетната цена може да претърпи промяна!

ПАРИЧНА ЕДИНИЦА: намибийски долар (1 € ~ 16.28 NAD)

МИНИМАЛЕН БРОЙ ТУРИСТИ: 10

НЕОБХОДИМИ ДОКУМЕНТИ: задграничен паспорт с 6-месечна валидност от датата на връщане; няма задължителни имунизации, които да се изискват при пътуване до Намибия, Ботсвана и Зимбабве. **За деца под 18 г., пътуващи без един или двамата родители се изисква нотариално заверена декларация от единия или двамата родители (в зависимост от случая), чийто оригинал и копие трябва да се представят от придружителя на детето на граничните власти!!!**

НАЧИН НА ПЛАЩАНЕ: депозит в размер на 1700 € при ранни записвания до 15.02.2020 г. По стандартни цени депозит – 50% от пакетната цена при сключване на договор; доплащане – 60 дни преди датата на отпътуване

Туроператор ВИА ТРАВЪЛ ООД е застрахован по смисъла на чл. 42 от Закона за Туризма в застрахователна компания ЕВРОИНС със застрахователна полица № 3700100001937